

щитъ). Основата на паметника на Царь Освободителя въ София е направена отъ гранитъ,

Нека разгледаме сега пѣсѣчника и да видимъ какво му е съдържанието (отъ какво се състои). На боята и на твърдостта му нѣма да обръщаме внимание, защото има сиви, жълти, червени, зелени; едни биватъ по-твърди, други по-меки, ала съдържанието на всички е еднакво. Ние ще видимъ, че пѣсѣчникътъ се състои отъ много дребни зрънца, отъ които едни сж много или малко закръглени. Ако счукаме пѣсѣчникъ, ще получимъ сжщо такъвъ пѣсѣкъ, какъвто виждаме по брѣговетъ на рѣкитѣ, езерата и моретата. Тѣзи пѣсѣчни зрънца сж наредени въ правилни редове и не сж друго нищо, освенъ ситно надробенъ кремъкъ (кварцъ). Между кремъчните зрънца ще видимъ лъскави люспици отъ слюда, сжщо такива, каквито виждаме въ пѣсѣка. Найсетне пѣсѣчните зрънца сж слепени помежду си съ нѣкакво естествено лепило.

И така, ние сега знаемъ, че пѣсѣчникътъ е камъкъ, който се състои отъ дребни, изгладени и правилно наредени кремъчни зърна, и затова всичкитѣ камъни въ които бихме намѣрили тѣзи свойства, ще пречислимъ къмъ пѣсѣчника.

Въ гранита нѣма да намѣримъ изгладени зърна, а три различни камъка, отъ които всѣки единъ има своята особна кристална форма. Единиятъ отъ тѣзи камъни е бѣлезникъвъ, прилича на стъкло и е толкова твърдъ, че не може да се дращи съ ножъ. Този камъкъ е кремъкъ. Втората съставна частъ сж едни лъскави люспици, които лесно се дращатъ съ ножъ и които виждаме въ пѣсѣка и пѣсѣчника. Тѣзи люспици сж слюда. Третата